

BANDI BÁCSI LEVELE AFRIKÁBÓL

B. Szabó András tanár úr egy évet edzőként Niger Köztársaságban tölt. A napokban érkezett leveléből közöljük az alábbi részletet.

„Június 30-án szálltam fel, pont éjfélkor a DC 8-as óriás repülőgépre, amely Párizsból az 5000 km-re lévő Niamaybe vitt. A gépen csodálatos nemzetközi társaság utazott (140 személy). Volt ott minden rendűrangú-fajú ember. Sokan elaludtak, én nem bírtam elszundítani. Mellettem a földön egy gyönyörű kis néger baba játszadozott. Később elaludt, kezében szorongatta kis fehér babáját. Az utasok elnézően át-átléptek rajta...

Reggel, július 1-én érkeztünk meg Nigerbe, Niamaybe. Furcsa érzésekkel szálltam ki a repülőgépből. A legelső meglepetés az volt, hogy fáztam! Amikor elindultam, Budapesten 34 fok meleg volt, itt pedig 18. Ahogy később kiderült, itt most esős évszak van, állandóan esik az eső, és ez lehűti a levegőt. Azóta is átéltem már nagyon sok trópusi vihart. Visszatérve a repülőtérre, már ott várt engem az itt kinn tartózkodó másik magyar edző. Nagy öröm, ujjongás, hát úgy ahogy kell, ha két magyar találkozik messzi idegenben...

A fővárosnak kb 30 000 lakosa van, ebből 3-4000 európai, főleg francia. Az egész országnak kb 3 és fél millió a lakossága. Vasúthálózat nincs, az utak is földutak. A fő közlekedési eszköz a városok között a repülőgép. A fővárosban a gyönyörű új épületek mellett sárkunyhók, az utcán a legmodernebb autók (nagyon sok Mercedes) mellett teveháton, szá márháton is közlekednek. Én szeptember végéig itt dolgozom, de utána tovább megyek Sinderbe, a Csád-tó mellé...

Nagyon érdekes dolog itt kinn lenni, de néha-néha igen nehéz a szívem, ha hazagondolok, vagy elcsípek egy magyar nótát a rádióból. Sokat gondolok Rátok, főleg este a szobámban, amikor a füledt melegtől nem jön álom a szememre. Várom leveleiteket, mert itt az igen nagy öröm, az ad erőt, hogy mindenben helyt tudjak állni.”